

ไม่ใช่ขอบเขตบ้านของเขาเท่านั้น

หลักการของพรคนาซี จึงได้มุ่งหมายจะทำประโยชน์ให้แก่ชาติเยอรมันทั้งชาติ จะต้องดำเนินชีวิตของชาติไปด้วยดี ฉะนั้นชาวคณะของพรรคเรา จึงต้องเรียกร้องสิทธิที่จะรวมอาณาเขตทั้งหลายเข้าด้วยกันและสร้างความเจริญก้าวหน้าในทางการเมืองตามแนวทางของเราเอง

จุดมุ่งหมาย 25 ประการของพรคนาซี

พรคนาซีได้จัดประชุมครั้งใหญ่ในปีค.ศ.1920 ประกาศนโยบายของพรรค 25 ข้อของพรรค ดังนี้

- 1.เราต้องรวมชาติเยอรมันทั้งหลาย เพื่อสร้างมหาอาณาจักรเยอรมนี โดยถือสิทธิในการพัฒนาของเราเอง และโดยความเห็นชอบของชาติเยอรมันทั้งหลาย
- 2.เราต้องการให้คนเยอรมันทุกคนมีสิทธิเสมอภาคเทียมหน้าชนชาติอื่นๆและยกเลิกสนธิสัญญาแวร์ซายส์ และแซงแยร์แมง
- 3.เราต้องการที่ดิน และขยายอาณาเขต เพื่อความสมบูรณ์ของชาติของเรา เพื่อระบายพลเมืองอันล้นประเทศของเราไปอยู่ ณ ที่นั้น
- 4.ไม่มีใครอื่นนอกจากสมาชิกแห่งชาติเยอรมันเท่านั้น ที่ได้รับสิทธิเป็นพลเมืองของประเทศของเราโดยสมบูรณ์ ไม่มีใครอื่นอีกนอกจากผู้ที่มีเลือดเยอรมันแท้ๆที่จะได้รับสิทธิเป็นสมาชิกแห่งชาติได้ เพราะฉะนั้น พวกยิวส์เป็นสมาชิกแห่งชาติของเราไม่ได้
- 5.ทุกคนที่ไม่ใช่ชาวเยอรมัน จะอยู่ในเยอรมนีได้เพียงในฐานะเป็นแขก และจะไม่ได้รับผลแห่งกฎหมายเยอรมัน
- 6.สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งรัฐบาล ตลอดจนสถานิติบัญญัติอยู่แก่พลเมืองของเยอรมันเท่านั้น เพราะฉะนั้นตำแหน่งใดๆไม่ว่าจะอยู่ในส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาค หรือในเทศบาลก็ดี อนุญาตให้เป็นประโยชน์แก่ชาวเยอรมันเท่านั้นเราไม่ต้องการวิธีการแบบรัฐสภาที่เหลวไหล เราจะแต่งตั้งบุคคลเข้าประจำตำแหน่งต่าง ๆโดยคำนึงถึงประโยชน์ของพรรคเพียงประการเดียว จะไม่ยอมรับฟังคำแนะนำประการอื่น ๆ
- 7.สิ่งแรกที่เป็นหน้าที่ของรัฐ คือส่งเสริมอุตสาหกรรมและยกฐานะความเป็นอยู่ของพลเมืองให้ดียิ่งขึ้น ถ้าหากจำเป็นเพราะไม่สามารถจะส่งเสริมความสมบูรณ์ของพลเมืองได้

แล้ว เราจะต้องไล่ชาวต่างประเทศ(คือผู้ที่ไม่ได้เป็นพลเมืองแห่งประเทศ)ออกจากเยอรมนี

8.จะไม่ยอมให้คนชาติอื่นอพยพเข้ามามีภูมิสำเนาในเยอรมนีเป็นอันขาด ชาวต่างประเทศที่ไม่ใช่เลือดอารยันแท้ๆและเข้ามาอยู่ภายหลังวันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ.1915 จะต้องถูกไล่่ออกนอกประเทศทั้งหมด

9.พลเมืองของประเทศทุกคน จะมีสิทธิและหน้าที่เท่าเทียมกัน

10.หน้าที่ประการแรกของพลเมืองแห่งรัฐคือต้องทำงานด้วยกายและใจ กระทำเพื่อประโยชน์บุคคล จะต้องไม่ขัดกับประโยชน์ส่วนรวมและต้องกระทำไปภายในกรอบของชุมชน เพื่อส่งเสริมความเจริญโดยทั่วไป

11.เราต้องการเลิกล้มรายได้ ซึ่งมีได้มาจากการทำงาน และเลิกการค้ากำไร

12.ด้วยเหตุที่การสงครามทุกครั้งทำให้เสียชีวิตและทรัพย์สินของประเทศนับไม่ถ้วน ฉะนั้นความมั่งคั่งอันเกิดจากสงครามจะต้องถือว่าเป็นอาชญากรรมต่อแผ่นดิน เราจึงต้องการริบผลกำไรอันเกิดจากการสงครามทั้งสิ้น โดยไม่มีข้อแม้

13.เราต้องการรวมธุรกิจทุกอย่างซึ่งบัดนี้อยู่ภายใต้อิทธิพลของบริษัทต่างๆมาเป็นของชาติให้หมด

14.กำไรอันได้มาจากการค้า จะต้องนำมาเฉลี่ย

15.เราต้องการพัฒนาเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนชราให้ดียิ่งขึ้น

16.เราต้องการสร้างและคงไว้ซึ่งความมั่นคงของคนชั้นกลาง เราต้องการรวมการขายที่ดินให้มาเป็นประโยชน์ของส่วนรวม และให้เข้ายึดแก่พ่อค้าปลีกอย่างถูกที่สุด เอากำไรน้อยที่สุด และจะต้องดำเนินการเรื่องนี้ในส่วนราชการต่างๆคือประเทศ จังหวัดและเทศบาลต่างๆโดยทั่วกัน

17.เราต้องจัดวิธีการต่างๆเสียใหม่ โดยวิธีปฏิรูปที่ดิน ทั้งนี้จะออกกฎหมายริบที่ดินโดยไม่มีสินไหมทดแทนเพื่อประโยชน์ของชุมชนส่วนรวม โดยเฉพาะจะริบที่ดินของพวกยิว ซึ่งซื้อทิ้งไว้โดยหวังประโยชน์เพื่อขายในราคาสูงเป็นขั้นแรก และจะต้องเลิกล้มดอกเบียอันเกี่ยวกับการจำนองที่ดิน และป้องกันการค้ากำไรโดยวิธีการขายที่ดิน

18.เราจะ"ฟ้องอย่างไม่ปราณี" สำหรับผู้ซึ่งกระทำผลเสียหายแก่ประโยชน์ส่วนรวม เราจะลงอาญาแก่ทุกคนที่ก่อการอันเป็นภัยแก่ชุมชนโดยเด็ดขาด โทษของพวกนี้รวมทั้งพวกค้ากำไร และอื่นๆมีอยู่ประการเดียว คือ "ความตาย" โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะเป็นชนชาติใด

19.เราต้องการเลิกล้มกฎหมายโรมันซึ่งในเวลานี้ใช้รักษาระเบียบในโลกแห่งวัตถุนี้เสีย และใช้กฎหมายของเยอรมันทั่วทุกแห่ง

20.เพื่อที่จะส่งเสริมการศึกษาชั้นสูงแก่ชายเยอรมันที่มีอาชีพทางอุตสาหกรรม รัฐจะได้จัดระบบการศึกษาเสียใหม่ ต่อไปนี้การจัดตารางสอนในการศึกษาทุกชนิดจะต้องอยู่ในแนวแห่งการปฏิบัติประจำวันจะต้องมีวิชาว่าด้วยความคิดแห่งรัฐหรือสังคมวิทยาอยู่ในหลักสูตรในโรงเรียนต่างๆนับตั้งแต่เด็กเล็กๆเป็นต้นมา เราจะต้องให้การสนับสนุนแก่ลูกคนจนซึ่งฉลาดโดยไม่ต้องคำนึงถึงชั้นหรืออาชีพของผู้ที่เป็นบิดามารดาเพื่อความเจริญของเขา โดยรัฐเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

21.รัฐจะต้องฟื้นฟูมาตรฐานแห่งสุขภาพของพลเมืองโดยให้ความคุ้มครองมารดาและเด็ก เลิกล้มในเรื่องการทำงานของเด็ก เพิ่มความแข็งแรงของร่างกายเด็กด้วยการบังคับให้เล่นยิมนาสติก และกีฬาต่างๆ ซึ่งจะได้ตราไว้เป็นกฎหมาย และจะได้บำรุงอุดหนุนสโมสรต่างๆซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสมรรถภาพของร่างกายแก่เยาวชนอย่างเต็มที่

22.เราต้องการเลิกวิธีการจ้างทหาร และจะใช้วิธีการเกณฑ์ทหารของชาติแทน

23.เราต้องควบคุมหนังสือพิมพ์ และ จัดหนังสือพิมพ์แห่งเยอรมันให้เป็นประโยชน์แก่ชาติจริงๆ ด้วยวิธีดังนี้

ก.บรรณาธิการตลอดจนผู้ช่วยทุกคน จะต้องเป็นคนเยอรมัน ในเมื่อหนังสือพิมพ์นั้นออกเป็นภาษาเยอรมัน

ข.ถ้าหนังสือพิมพ์ใดๆจะพิมพ์เป็นภาษาอื่น จะต้องได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเสียก่อน และทั้งนี้ต้องเพราะเหตุจำเป็นที่จะออกเป็นภาษาเยอรมันไม่ได้จริงๆ

ค.บุคคลที่ไม่ใช่ชาวเยอรมันต้องมีกฎหมายบังคับไม่ให้มีส่วนในด้านการเงิน หรือ มามีอิทธิพลใดๆอยู่ในหนังสือพิมพ์เยอรมันและถ้าหากสืบได้ว่าผู้ใดฝ่าฝืน จะต้องได้รับโทษทางอาญา

เอกสารใดที่ไม่มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพของประเทศแล้ว ห้ามพิมพ์ขึ้นในเรื่องศิลปและวรรณกรรมต่างๆก็เช่นกัน จะทำให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่สังคมไม่ได้

24.เราต้องการให้พลเมืองมีเสรีภาพอย่างเต็มเปี่ยมในการนับถือศาสนาเท่าที่จะไม่เป็นภัยแก่ชาติ และแก่ธรรมจรรยา หรือความรู้สึกของเชื้อชาติเยอรมัน

คณะพรรคนี้นะยอมรับศาสนาคริสต์นิกาย แต่ก็จะไม่นับมารวมกับทางการเมืองและ

เราจะต่อต้านกับลัทธิวัตถุของพวกยิวส์ทั้งภายนอกและภายในประเทศและต้องให้เป็นที่น่า
นอนได้ว่าชาติของเราจะอยู่เป็นสุขโดยยึดมั่นในหลักการที่ว่า”**ประโยชน์ส่วนรวมมาก่อน
ประโยชน์ส่วนตัว**”

25.ทั้งนี้ย่อมหมายความว่า เราต้องการสร้างอำนาจส่วนกลางแห่งรัฐ ให้รัฐสภา
อำนาจครอบงำทั่วประเทศเยอรมนี และตั้งสมาคมสำหรับชนชั้นและอาชีพต่างๆ เพื่อประสงค์
และประโยชน์ตามกฎหมายทั่วไปในรัฐต่างๆที่รวมอยู่ในอาณาจักรนี้

ผู้นำแห่งคณะพรรคขอสาบานว่า จะดำเนินตามนโยบายอย่างเคร่งครัด และถ้าหาก
จำเป็นก็อาจสละชีวิตเพื่อรักษาและดำเนินตามจุดหมายดังได้กล่าวมาแล้วนั้น (“การต่อสู้ของ
ข้าพเจ้า” , 2520 : 430-437)

จากจุดมุ่งหมาย 25 ประการนี้ สรุปเป็นแนวความคิดสำคัญได้ 2 ประการ คือ

1.ความยิ่งใหญ่ของเผ่าพันธุ์อารยันและการเป็นปฏิปักษ์กับยิวหรือเซเมติก เขาถือว่า

เผ่าอารยันทางเหนือ คือพวกผิวขาว ผมหอม ตาสีฟ้า เท่านั้น คือ เผ่าที่สามารถสร้างสรรค์
เป็นบ่อเกิดแห่งเดียวของความยิ่งใหญ่และความก้าวหน้าของมนุษยชาติ จุดจบของเผ่าอารยัน
คือ จุดจบแห่งอารยธรรมทุกอย่าง ในเมื่อเขามองว่าอาณาจักรเยอรมันคือการแสดงออกชั้น
สูงสุดของความป็นอารยัน เขาจึงอ้างว่าเป็นความจำเป็น ไม่เพียงแต่เพื่อความอยู่รอดของ
อาณาจักรเยอรมันเท่านั้น แต่เพื่อความอยู่รอดของมนุษยชาติด้วย ที่จะต้องทำให้อาณาจักร
เยอรมันอยู่รอดและได้ชัยชนะด้วยการรักษาความบริสุทธิ์ของสายเลือดเยอรมันให้รอดพ้น
จากความไม่บริสุทธิ์ของเผ่าพันธุ์ที่ต่ำต้อย ที่สำคัญคือ สายเลือดยิวที่จะต้องขจัดให้หมดสิ้นไป

**2.ความคิดเกี่ยวกับความจำเป็นอย่างสมบูรณ์ในอันที่จะต้องครอบครองดินแดนที่
กว้างใหญ่ในยุโรปตะวันออก** ดินแดนนี้จะต้องทำให้กลายเป็นเยอรมันไปด้วยการขับไล่ หรือ
มิฉะนั้นก็กดขี่พวกสลาฟที่ “ต่ำต้อย” ให้เป็นทาส แม้ว่าพวกสลาฟจะเป็นพวกผิวขาวด้วยกันก็
ตาม ชนชาติเยอรมันจะต้องเข้าไปตั้งถิ่นฐานในดินแดนที่กว้าง และอุดมสมบูรณ์ ซึ่งจะเป็น
การสร้างควมยิ่งใหญ่ทางด้านผืนแผ่นดินให้กับประเทศเยอรมนี

ความคิดทั้งสองประการนี้ ขึ้นอยู่กับสายเลือดและผืนแผ่นดิน ก่อให้เกิดเป็นแผนการทำ
สงครามที่ก้าวร้าว และความบ้าคลั่งในเรื่องเผ่าพันธุ์ ซึ่งฮิตเลอร์จะยึดมั่นอยู่จนกระทั่งถึงแก่
กรรม และยังเขียนย้ำในพินัยกรรมว่า

สิ่งสำคัญที่สุดคือ ข้าพเจ้าขอวอนให้บรรดาผู้นำของชาติและสาธุศิษย์ของเขาจงยึดมั่นอยู่กับกฎทางด้านเผ่าพันธุ์นี้ และ ขอให้ต่อสู้อย่างปราศจากความปรานีต่อไปกับยาพิษของประชากรของทุกชาติในโลก คือ ขบวนการยิวสากล ("สังคมศึกษา" 2 , 2527 : 680)

การก่อตั้งพรรค และการเติบโตของพรรค

สิ่งที่ช่วยสนับสนุนฮิตเลอร์ในการดำเนินการต่างๆก็คือพรรคนาซี กองกำลังเสือเชิร์ท น้ำตาล หรือหน่วยเอส.เอ. และหน่วยรักษาการณ์ที่มีประสิทธิภาพ หรือหน่วยเอส.เอส. ซึ่งมีหน้าที่เพียงอย่างเดียวคือคอยให้ความคุ้มครองฮิตเลอร์

เครื่องมือสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ที่ช่วยในการสนับสนุนงานของฮิตเลอร์ ก็คือหน่วยงานประชาสัมพันธ์ ซึ่งมี ดร.เกิบเบลส์ เป็นหัวหน้า และได้เป็นรัฐมนตรีแห่งการประชาสัมพันธ์ หรือการโฆษณาชวนเชื่อในช่วงปีค.ศ.1933-1945รับผิดชอบงานด้านการจัดการเดินพาเหรด การเดินสวนสนาม จัดวางดุริยางค์ แต่งเพลง แต่งคำขวัญ และจัดการประชุมพรรค

ในช่วงปี ค.ศ.1924-1929

เป็นช่วงที่พรรคนาซียังเติบโตไม่มากนัก ในปี ค.ศ.1924 มีที่นั่งในสภา 32 ที่นั่ง จนถึงปี ค.ศ.1928 กลับเหลือที่นั่งในสภาเพียง 12 ที่นั่ง

ในช่วงปี ค.ศ.1930-1933

โอกาสทองของพรรคนาซีก็มาถึง ซึ่งสถานการณ์ของประเทศเยอรมนีในช่วงนั้นมีส่วนช่วยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ในปี ค.ศ.1930 ได้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก รวมทั้งในเยอรมนีด้วย(ดังที่กล่าวแล้วในบทที่1) การที่เกิดเศรษฐกิจตกต่ำนี้ ทำให้ชาวเยอรมันจำนวนมากว่างงานและเกิดความอดอยากทั่วไปในประเทศเยอรมนี พรรคนาซีจึงได้โอกาสปลุกกระตือรือร้น โดยสัญญาว่า จะให้ชาวเยอรมนีได้รับทุกสิ่งทุกอย่างกลับคืนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาปากท้อง ทำให้จำนวนผู้ที่ไปออกเสียงให้พรรคนาซีเพิ่มขึ้นเป็น 800,000 เสียง พรรคนาซีมีที่นั่งในสภาเพิ่มขึ้นเป็น 107 ที่นั่งเป็นพรรคการเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองในขณะนั้น

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1932 จำนวนสมาชิกสภาเพิ่มขึ้นถึง 230 ที่นั่งซึ่งทำให้ฮิตเลอร์มีความมั่นใจต่อชัยชนะของตนเองในอนาคต และ ไม่ยอมที่จะร่วมจัดตั้งรัฐบาลผสม คำตอบของเขาที่ได้รับการเชิดชูจากพรรคที่มีคะแนนอันดับ1 คือเขาตอบปฏิเสธ ฮิตเลอร์ก็เลย